СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVIII. Ч. 274. Джерзи Сіти, Н. Дж., понеділок, 24. листопада 1930. VOL. XXXVIII. No. 274. Jersey City, N. J., Monday, November 24, 1930. THREE CENTS.

РЕКЕТІРИ ВЛАСТИВИМИ ПАНАМИ МІСТА

ОПЛАЧУЮТЬСЯ ІМ НЕ ТІЛЬКИ КУПЦІ Й ПРОМИСЛОВЦІ, АЛЕ НАВІТЬ МУЗИКАНТИ. САМІ ТРОКОВІ ПІДПРИЄМСТВА ПЛАТЯТЬ ІМ РІЧНО ПОНАД $5,000,000.

НЮ ЙОРК. — В руках окружного прокуратора Крейна знаходяться звідомлення про діяльність нюйорських рекетірів. Крейн одержав з ріжних боків яких 50 письм, у котрих подаються дати щодо 15 ріжних родів вимушувань, яких допускаються рекетіри. Крейн каже, що з зібраних ним досі документів виходить, що рекетіри опанували всім, від колиски до гробової дошки, себто від молока, призначеного для немовлят, до домовин і похоронів.

Найбільші оплати стягають рекетіри з компаній, які довозять до Ню Йорку кораблями чи залізницями споживчі артикули й інші. Крейн твердить, що рекетіри наложили 3 центи податку на кождих 100 фунтів сирого товару. Тільки з того одного стягають вони річно понад 5,000,000 долярів.

Крейн каже далі, що кожда пристань і кожда залізнича тягарова стація знаходиться в руках рекетірів. Залізничі компанії не виступають проти цього, а бідні жертви платять і мовчать, бо бояться пімсти рекетірів, які завжди готові знищити того, хто їм опирався би, а то навіть готові його вбити. Прокуратор каже, що він знає одного такого купця, котрий спротивився домаганням рекетірів і тепер не показується без зброї та поліційної асисти на вулиці.

Рекетіри стягають великі суми від торговців молоком, а також від погребників, котрі платять окуп за кождий похорон. А коли би який погребник спротивився, то мусів би бути приготований на те, що йому поломлять рекетіри машину або спричинять якусь іншу шкоду.

Пральні оплачуються рівнож. З тих бизнесів добувають рекетіри річно яких $1,000,000. Коли яка пральня відмовляється платити, то її окрадають, а білля нищать ріжними хемічними засобами.

Навіть бідні музиканти, які грають тільки два або три рази на тиждень, мусять оплачуватися по $1 денно. Інакше не можуть бути певні за свої інструменти.

ПЕРЕВІЗ ПОЧТИ ЧЕРЕЗ ОКЕАН У ТРОХ ДНЯХ.

НЮ ЙОРК. — „Ди Юнайтед Стейтс Лайн" задумує будувати новий корабель на 50,000 тон поємности. Буде це один з наймодерніших кораблів, котрий могтиме конкурувати з такими кораблями як „Европа" і „Бремен", а перевищить їх тим, що перевозитиме почту через океан на протязі трох днів. При перевозі почти послугуватимеся літаками.

СНІГ ЗАСИПАВ 40 ЛЮДЕЙ.

СЕЙНТ ПОЛ (Міннесота). — Відділ Червоного Хреста намагається дістати до малої кабіни в Менден, Норт Дакота, де перебуває 40 людей, котрих задержала в дорозі сніговиця. Люде остають там без усякої поживи.

МЕЛОНОВИ ЗВЕРТАЮТЬ ПОДАТОК.

ВАШИНҐТОН. — „Ди Інтернал Ревеню Бюро" подає, що секретареви Мелонови звернено $72,359 титулом податкового звороту за рік 1928. Кажуть, що йому пораховано тоді забагато.

БУДЕ ДЕФІЦИТ.

ВАШИНҐТОН. — Державні видатки зростають, а приходи маліють у порівнанню з минулим роком. Буде дефіцит і не буде в 1931 р. ніяких податкових зворотів. Президентови Гуверови радять взяти потрібну на покриття дефіциту суму з амортизаційного фонду, але він на це не годиться.

СМИТ ПИСАТИМЕ ДО ҐАЗЕТ.

НЮ ЙОРК. — „Ди Ворлд" подає, що з днем 4. січня 1931 р. зачне друкувати серію ріжних артикулів зпід пера Алфреда Смита, бувшого ґовернора. Кождого тижня появиться один артикул. Смит писатиме про політику, прогибіцію, адміністрацію й ріжні інші справи.

Всі цікаві знати, як то виглядитиме Смит, як журналіст.

НЕ БУДЕ БОРОТЬБИ БИКІВ.

НЮАРК. — Заповіджена боротьба биків не відбудеться. Директор Публичного Безпеченства відкликав дозвіл ізза великого числа протестів проти такої боротьби.

РЕПАРАЦІЇ СПРИЧИНИЛИ ДЕПРЕСІЮ.

СИНСИНАТІ.—Д-р Гайлмар Шахт, бувший президент німецького державного банку, заявив в інтерв'ю, що наложені на Німеччину репарації є причиною світової економічної скрути. Німеччина прямо не може їх сплачувати зі своїми 3,000,000 безробітних. Він каже далі, що коли не дадуть Німеччині мораторії, то прийде до світової революції. Бо краї є залежні від себе. Коли один терпить, мусять терпіти і сусіди.

UKRAINIANS ARE VICTIMS OF TERRORISM BY POLES

4,000,000 IN EAST GALICIA IN CONDITION OF SERFS TO POLISH GOVT., OCHAWA UKRAINIANS SAYS — BEATEN AND ROBBED.

OSHAWA, Nov. 18 (Staff Special). — Oppressed by atacks of police and soldiers, burdened by heavy taxes and fines levied for the least cause, denied the right to use or teach their own language, the 4,000,000 Ukrainians of East Galicia are victims of a plot of the Polish Government to crush out their national feelings and culture, claims Philip Kalynko, of Oshawa, who has just returned from an 18 months visit in Poland.

Within the last few months their lot has become worse because of Pilsudski's attempt to control the Parliament and change the constitution by terrorizing all who might oppose him.

Mr. Kalynko, himself an eyewitness of many of the incidents, describes wrecked villages, Ukrainians beaten senseless by gendarmes, crops burned and supplies looted. These have been common happenings all over his native province, he states. The stories he tells of incidents witnessed during his visit sound like tales of the dark ages in Europe.

OPPOSED TO COMMUNISM.

There are 7,000,000 Ukrainian subjects in Poland, he states. Of these over 4,000,000 are concentrated in East Galicia which before the war was subject to Austria. After the war the residents of the province founded a Ukrainian republic, not, however, in any way identified with the Soviet Republics. Mr. Kalynko declared emphatically that the people always had been and still ware strongly opposed to Communism.

Poland, after several years of war, aided by France, crushed the neighboring republic and was granted the province by the Council of Ambassadors in 1923. At that time the Polish Government promised that the Ukrainians would have cultural autonomy with full language rights and their own schools and universities. This promise, he declares, has not been kept. During the past few years, he states, the Government has been trying to beat the Ukrainians into poverty-stricken submission.

LEAGUE DOESN'T HELP.

"The League of Nations does nothing for my people," says Mr. Kalynko. "Other minorities in Europe are represented by their own people in the league. We have no representatives to to speak for us and that is why I want Canadians and all civilized people to know about conditions in my native land."

It was in 1911 that Philip Kalynko left his home to come to Canada. He spent most of his Canadian life in Oshawa. He has a large family. He returned to East Galicia in May, 1929, to visit with friends and relatives. With a strong love for the beautiful Ukrainian literature and traditions, the trip was intended to be a cultural pilgrimage. Instead, he found himself mourning for departed glories and returned fired with the patriotic purpose of awakening the outside world to conditions in Central Europe.

"The first ting I noticed was how poor and unhappy all the people were," said Mr. Kalynko. "The Ukrainians should not be unhappy, but I found out why when I discovered all the schools closed, the Ukrainian language forbidden and the people compelled to study Polish. I noticed people walking the streets bare-footed. One fammily I knew had only one pair of shoes, and when the father went out in the cold weather, the mother and the rest of the family had to stay in the house."

PEASANTS TERRORIZED.

While visiting relatives in Serafynci, a small village near Horodenka, Mr. Kalynko was an eye-witness of one of the punitive expeditions of the Polish gendarmes to terrorize the peasants. On the estate of the neighboring Polish landlord some grain had been burned in the field. The villagers claimed that the owner had done it himself to collect insurance and thus make more money than he could have done by selling his grain.

"About 80 gendarmes and police rode into the village in the morning," describes Mr. Kalynko. "They started by wrecking the co-operative store owned by the villagers. Then they gathered a crowd of people and made them wreck the building and throw out all the supplies. Rice, sugar and flour were mixed with refuse, so that it would be spoiled; they smashed windows and ripped off the roof.

"They did the same with the Community Hall where the people held their little concerts and dances.

"Then they went into homes of about 20 of the leading peasants and damaged their property. They beat them with heavy sticks and tried to make them confess that they knew who had burned the crop. Of course the people didn't know, so couldn't tell. They burned the crops of many of the farmers and fined those that resisted. They stayed in the village about 24 hours and then rode away."

Similar scenes were enacted in Shlenkevick, another nearby village, while Mr. Kalynko was visiting there.

"In Verbiwci they attacked the Ukrainian school because the teacher was using some of our language," he said.

"They went into his home and wrecked everything. They gathered all the clothing of the teacher and his wife and burned it and ripped the teacher's good coat with their bayonets. When the teacher's mother, an old woman, tried to save some clothing, they beat her with the butts of their rifles and she was badly injured."

TAXES BURDENSOME.

In the same place, Mr. Kalynko states, the gendarmes arrested a farmer, Serenda, and beat him until he had to be taken to the hospital. The police would enter and search and wreck the homes of the peasants by night, throwing out all their food and spoiling it. The taxes are heavy, he claims, and the peasant cannot grow enough grain to pay them all. They can only get worthless Polish marks for their grain, but have to pay for manufactured goods in Canadian or American money. It takes 10 bushels of wheat to pay for a rough pair of shoes, he states.

Archbishop Andrew Sheptytsky, a count and large landowner himself, said Mr. Kalynko, declares that many of the crimes blamed on the peasants were committed by the landowners, who are unable to sell thier grain under present conditions and burn it to collect insurance. However, the Polish Government sends cavalry into all suspected areas and terrorizes the peasants when anything happens.

Beating the peasants with heavy sticks is one of the favorite pastimes of the police, alleges Mr. Kalynko. He described a raid at Vicno, where 13 peasants' homes were destroyed, and their owners beaten. They entered the home of the priest, who was at dinner with his family. Pretending to search his papers, they destroyed all the property in the house. A little girl made some objection and she was beaten until she was cripled.

PEOPLE IN REVOLT.

As a natural reaction, a strong revolutionary sentiment has grown up among many of the people. There is a strong revolutionary body, called the Ukrainian Military Organization, and known commonly as the U. V. O. This is made up of university students, former soldiers and conscripts in the Polish army. It is secret, and underground, and no person knows where it has its headquarters.

The U. V. O. publishes a revolutionary paper called The Bugle. No person knows where it comes from, but it is distributed. If the paper is found in any person's possession, they may be sent to jail. The mass of the people do not belong to the U. V. O. which finds its main strength among the intellectuals and soldiers. However, all sympathize with its aims.

Counter measures by the Government include forbidding any person to be on the streets after eight o'clock, attempts to weaken the Ukrainians financially, break up their co-operative unions and stop all meeting of any kind. All concerts and pleasures of a social kind are banned by the Government.

(The Toronto Evening Telegram, November 18, 1930).

ЛИСТОПАД — МІСЯЦЬ НЕГАЙНОЇ ЗБІРКИ НА ДОПОМОГУ ЖЕРТВАМ ПОЛЬСЬКИХ ЗВІРСТВ

СЕЛЯНЕ В ГАЛИЧИНІ ДОПОМОГАЮТЬ ЖЕРТВАМ ПОЛЬСЬКОГО ЗЛОЧИНУ

ВІДБУДОВУЮТЬ ГОСПОДАРСТВА, ЯКІ БУЛИ ЗНИЩЕНІ ЛЯЦЬКИМИ КАРНИМИ ЗАГОНАМИ.

ЛЬВІВ (Галичина). — Українське селянство старається своїми власними силами допомогати своїм односельчанам, які потерпіли від ляцького карного наїзду на українські села в Галичині. Наприклад у селі Глещава, теребовельського повіту, Ляхи спалили й зруйнували кілька українських селянських господарств разом з господарськими забудованнями та мешкальними домами. Потерпівші селяни перед зимою лишилися в страшних умовах, які грозили їм голодовою смертю на вулиці.

Всі місцеві селяни рішили прийти на поміч потерпівшим і допомогли їм відбудуватися та відновити своє господарство. Власники ліса подарували дерево, інші привезли те дерево з ліса, ще інші дали свій околит на пошиття. Коли вже ввесь будівельний матеріял був на місці, зійшлися всі громадяни, від старого до малого, й впротягу двох-трох днів і сліду не лишилося від руїни, яку зробили ляцькі варвари.

Таксамо Ляхи спалили всю пашу для худоби в цих господарів та збіжжа. І в цім випадку селяни помогли добровільно своїм братам. Богатші привезли для потерпівших цілі фіри паші та збіжжа, а бідніші принесли на плечах те, що могли вділити від своїх нужденних запасів. Цим усіх потерпівших забезпечено на зиму й уратовано від загибелі.

Селяни давали жертви охотно й працювали з таким запалом та ретельністю, що серця всіх радувалися й наповнялися надією, що громадянство, яке так дбає про своїх співгромадян, не пропаде, як не пропаде й нарід, який складається з таких громад.

В тому самому селі, Глещаві, в жовтні помер селянин Михайло Ковальський. Вмираючи, він записав 50 американських долярів на читальню „Просвіти", а один морг поля на церкву.

Для американських Українців повинна бути прикладом жертвенність українських громад і поодиноких громадян на допомогу потерпівшим братам та на народні ціли. Особливо тепер, після ляцької нової руїни, дуже великими стали потреби краю на відбудову народних домів, читалень, кооператив, шкіл і на допомогу політичним вязням та на медичну допомогу хворим від ляцьких екзекуцій.

МОСКВА СПРОСТОВУЄ.

МОСКВА (СССР). — З урядових радянських кол спростовують всі чутки про заворушення й бунти в червоній армії та про вбивство Сталіна його політичними ворогами. Радянські ґазети кажуть, що такі чутки розпускають за кордоном вороги радянської влади, які стараються підорвати довіря чужинців до тієї влади.

30 ОСІБ ЗГИНУЛО ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ.

ТИРАНА (Албанія). — В районі міста Вальони був значний землетрус. Багато домів зруйновано. Під руїнами їх згинуло 30 осіб. Землетрус тривав коротко, але потрясення землі були дуже сильні.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА.

ПАРИЖ (Франція). — Потяг-експрес, що їхав з Нанту до Парижа, виколіївся біля Одена. Катастрофа сталася підчас страшного дощу, що розмив залізничий шлях.

Паротяг і два перші пасажирські вагони злетіли з моста в ріку й пішли на дно. Більшість пасажирів втопилася разом з вагонами, але ще дотепер числа жертв не зясовано.

БУДУВАТИМУТЬ ВЕЛИЧЕЗНИЙ ПАРОПЛАВ.

ЛОНДОН (Англія). — Корабельна компанія „Кюнард Лайн" виробила проект будови нового морського велетня, пасажирського пароплава, який буде мати поємности 73,000 тон. Цей корабель буде 13,000 більший від найбільшого пароплава, „Левіатан", Довжина нового велетня буде 1,018 стіп.

Разом з тим компанія думає, що не буде й найбистріший пасажирський корабель.

ЗАМАХ НА ҐУБЕРНАТОРА МАНДЖУРІЇ.

ШАНҐГАЙ (Китай). — Потяг, яким мав їхати молодий диктатор Манджурії, ґенерал Ченг, розбився на дорозі з Нанкіна до Шанґгаю. Кілька вагонів розторощено. Загинуло 82 пасажирів. Причиною катастрофи було, те, що невідомі злочинці зняли кілька шин з торів.

Ченг в останню хвилину випадково змінив свій плян поїздки й виїхав до Пекіну. В 1928 році бомба зірвала була потяг, яким їхав батько Ченга, тодішний диктатор Манджурії, Ченг-Тсо-Лін, що вмер потім від тяжких ран.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сиτі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи", Montgomery 5—0498. Тел. У. Н. С.: Montgomery 5—1838.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ГЕРОЇ РОЗЄДНАННЯ

Нема на світі такої організації, яка би всіх обєднала, ні нема правди, навіть такої як Христова, яка не мала би ворогів.

І тому не диво, що наш обєднаний національний табор має ворогів. Бо вони раді би бачити нас розбитих, таких, які ходять манівцями, як розпорошена отара заблукавших овець. І тому саме наступають на нас соціялістичні „оборонці" разом з большевиками. Наступають, як звичайно, з лайкою, брехнями і підступом у ту таку важну хвилю, щоби розбити нас і ту народню енергію, що спрямована до боротьби з ляцьким окупантом. Вони не можуть стерпіти теперішнього великого народнього здвигу, бо вони самі здають собі добре справу, що вони не є його авторами, що їхня ідея й політика не могли би викресати з нашого народа стільки огню, й не могли би довести нарід до злуки, одного фронту й спільної боротьби. Бо довела до цього якась інша сила, якась ідея, яка не має нічого спільного з тими осібняками, котрі від літ не знають нічого іншого, як тільки оклевечувати всіх і вся, обкидувати болотом всяке змагання до обєднання нашої іміграції й відбирати їй усякий запал і охоту до жертв і дальшої боротьби за наше визволення. І тому ми є свідками того, що тепер, коли ми вдержали вісім літ нашу репрезентативну національну організацію, „Обєднання" коли та організація зібрала за той час 162,000 долярів і всі збірки чесно вислала до краю і коли вона разом з усім нашим народом ратує рідну землю перед польськими звірствами, то саме тепер іде проти неї з боку деяких осібняків прямо божевільна кампанія.

Спершу закидувалося „Обєднанню", що воно саботує протипольську протестаційну акцію. Здорово думаюча чесна людина просто не може повірити, щоби можливо було зробити Обєднанню такий закид, але він був. А далі поширюється на письмі й устно несотворені наклепи на тих людей, що є в уряді Обєднання.

Коли ми про це згадуємо, то робимо те не зі страху за Обєднання, чи за честь тих людей, що з ним працюють. Ми знаємо й є того певні, що ніяка чесна людина не кине болотом на Обєднання за його довголітню, чесну, совісну й видатну працю і за той національний фронт, який Обєднання збудувало. Зате ми радимо добре приглянутися тим осібнякам, що розбивають наш нарід навіть у тій, такій повній трагізму великій хвилі.

М. Шішкевич.

ЧЕСЬКА ПРЕСА ПРО ОСТАННІ ПОДІЇ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ

(Допис з Праги).

Чехія — це є країна, де найшла собі притулок головна маса української політичної еміграції. Це країна, де українські еміґранти дістали можливість не тільки жити скупленими масами, але й орґанізуватись в громадському, політичному та інших напрямках. В Чехії зорганізовано українські школи, як середні так і високі, що являється найбільшим нашим здобутком на чеськословацькому терені, бо завдяки тій можливости виховалось багато людей, що зможуть в майбутньому, або вже й тепер служать українському народові, його широким масам.

Це все, що ми тут в Чехословаччині маємо, мусимо завдячувати декільком чоловим чехословацьким громадянам, що поставилися до нас більш ніж прихильно. Не треба забувати, що Чехія це є країна, де найбільш зі всіх славянських держав і народів було розвинене славянофільство у його москвофільській редакції. Писання Палацького, Гавлічка-Боровського, а в новіші часи Масарика нічого не помогли. Серед мас чеського народу по сьогоднішній день панує згадане москофільство. Завдяки цьому всевладному панованню русофільського славянофільства українські еміґранти, що опинилися в Чехії, не знайшли тут симпатії серед широких верств чеського суспільства. Як вже було сказанно, все те, що Українці тут дістали, треба завдячувати декільком чоловим громадянам, натомісць загал суспільства відноситься до Українців в кращому випадкові індеферентно, але приходиться також помічати і певну ненависть, як до сепаратистів, що стремлять до відділення від Росії, яку чеське суспільство звикло вважати словянською Меккою. В звязку з тим і Українці зпід польської займанщини не користають з загальних симпатій чеського широкого суспільства.

Одначе були тут і отверті прихильники української державницької концепції, а тому і українських еміґрантів. Такими здецидованими прихильниками української справи треба вважати чехословацьких соціялістів-демократів, що нераз наочно засвідчили свої симпатії до нашої справи.

Останні події в Галичині, що звернули на себе увагу багатьох політичних груп по цілій Европі і їм присвячено багато місця в ріжних органах, не оминули також і преси чеської. Одначе, на жаль, треба ствердити, що більшість чеських часописів обмежується виключно до сухих, невиразних заміток. Це в кращому випадкові, натомісць деякі часописи, як напр. „Народня Політика" (Народ і Політіка), пишуть про українські справи, а особливо про останні події у Східній Галичині у тоні навіть неприхильному.

Річ у тім, що чеські часописи у переважаючій своїй більшости для своїх заміток використовують польські джерела, а це є причиною того, що чеська преса освітлює події на західних землях далеко і далеко не правдиво.

В останній час, коли останні події у Східній Галичині набрали найширшого розголосу, виявилося, що ми маємо ще одного здецидованого приятеля, поза соціял-демократичною партією. Нею є клерикальна „Чехословацька Народня Партія", що на сторінках свого офіціозу „Лід" докладно нотує прояви польського терору на Західно-українських Землях.

Прихильне відношення Чехословацької Народньої Партії цілковито ясно видно хочби з одної замітки в ч. 243 „Лід-у". В цій замітці обговорюється справа виступів польської академічної молоді проти українських інституцій і громадян.

„Польська пресова служба, говориться в цій замітці, деколи така многомовна, коли справа йде про т. зв. саботажну акцію громадянства в Східній Галичині, яким від століть є Українці, останніми часами вперто мовчить. Мусіла би повідомити про широкі демонстрації польською академічною молодю проти всього українського у Львові. Демонстрації обернулися в просте демольовання українських домів, не пожалувано ані наукових установ, а скрайня злоба дурного націоналізму обернулася і проти захоронки та монастиря СС. Василіянок, греко-католицького обряду..."

„Вибухи націоналістичного напняття, штучно вихованого диктатурою, що потребують опертя при виборах, виявилося в формі сильних протиукраїнських демонстрацій у Львові".

„Пражська вулиця перед місяцем також зашуміла. Одначе ніколи не дійшло в жадній европейській країні до здемольовання домів, наукових установ, духовних і добродійних установ".

Так пише клерикальний „Лід". Як бачимо з цих коротеньких витягів з замітки, дописувач прекрасно розбирається в ситуації на Західно-українських Землях, правдиво оцінює підставу нападів польського громадянства, в даному разі репрезентованого академічною молодю, та знає ціну польської вихованости і культурности.

Специяльно „Лід" пятнує прояви польського терору над греко-католицьким духовенством Східної Галичини. Так в ч. 245 б. р. знаходимо таке:

„Парохії були спустошені, а священики скатовані. Останні два випадки сталися в селах Коршів і Стрільче, повіт Городенка, де дійшло до нелюдського скатовання тамошніх священиків, Пісецького і Стрільчака. Обидва були збиті дротяними палицями, так, що одежа їхня була розідрана аж до сорочки. Парохіяльні будинки здемольовані. По відході експедиції вірні мусіли заопікуватися скатованими священиками і уділити їм допомоги в своїх хатах, бо плебанії були зруйновані".

„Внутрішні відносини в Польщі, закінчується повища замітка, є ненормальними. Міжнародне становище Польщі є таке, що не можна їй позаздрити, та вимагає скорше тишини і зміцнення републики, ніж її внутрішнього ослаблення".

„Право Ліду" — орган чехословацької соціял-демократичної робітничої партії — з дня 18. жовтня б. р. присвячує майже цілу першу сторінку справі польського терору на Західних Землях України. Стаття д-ра В. Харвата про „пацифікацію" Східної Галичини, що поміщена в цьому числі, відріжняється глибоким знанням української справи, а особливо останніх подій на Західно-українських Землях. Та й саме імя д-ра Харвата, старого, досвідченого чеського громадського діяча, надає особливої ваги цій статті.

Д-р Харват на початку своєї статті коротко розповідає про працю „Рідної Школи", Сокола, Січей, Сільського Господаря, та інших українських товариств, яких розвиткови і праці перешкоджала польська влада.

„В архіві варшавського сойму містяться сотні інтерпеляцій, запитів і протестів проти замикання українських приватних шкіл, неприймання українських студентів на високі школи, проти поліційного переслідування українських кооператив та освітних товариств".

Далі пише д-р Харват:

„Коли в серпні ц. р. виникали в галицьких провінціях часті пожари поміщицьких і селянських садиб, польська національна преса записувала ці всі підпалювання на рахунок тайної української орґанізації, помимо того, що було урядово стверджено, що велика частина пожарів виникла завдяки спекуляції з огневою асекурацією, а деякі пожари були справою провокаторів".

„Пілсудський, упоєний перемогою своєї капральщини над польською демократією, почав „заспокоювати" Східну Галичину по зразкам царської влади".

Далі д-р Хорват у своїй „Пацифікації Східної Галичини" переходить змальовання „лояльности" поліційних та уланських відділів по українських селах.

„Огнем і мечем хоче сьогодні Пілсудський змусити Українців були льояльними", але „його пекуче і болюче розвязання українського питання буде оплачувати Польща довгі роки".

Так закінчується стаття. Два бігуни чеської політики, соц.-дем. роб. партія і клерикальна народня партія, поставилися прихильно до української справи, а це свідчить про те, що українські еміґранти, як не як, не даремно тратять час на еміґрації.

TO THE AMERICAN UKRAINIAN VETERANS OF PHILADELPHIA, PA.

It is hereby directed that all the American Veterans of Ukrainian descent of Philadelphia and vicinity take part in the Manifestation, which is scheduled for Sunday, 1 P. M., November 30, 1930, at Philadelphia, Pa. Time of assemble 12.20 P. M. Place of assemble 717 N. Franklin Street. Uniforms will be worn (in the event uniform is not available an over-sea cap shall be secured).

By order of Michael Darmopray, Commander;
Attest: Charles Somics, Adjutant.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

В СПРАВІ ВІДМОВИ ПОМІЩУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ІМЕНИ ПРИ ВИБИРАННЮ ГОРОЖАНСЬКИХ ПАПЕРІВ.

Проситься всіх тих, що звертаються до редакції чи через редакцію до Обєднання в справі записування їх Росіянами чи Поляками, а не Українцями при вибиранню горожанських паперів, подати нам точно, де й у якім уряді це сталося і коли. По можности добре би було подати нам імя урядника. Як і рівнож треба подати імена тих, котрим відмовлено права записати себе Українцями.

ПОЛЬСЬКІ ЗВІРСТВА В ГАЛИЧИНІ.

(Оригінальні матеріяли з краю).

(18)

КУПЧИНЦІ, ПОВ. ТЕРНОПІЛЬ.

В нашому селі було вже дотепер 4 карні експедиції. Дня 11. вересня ц. р. перебував у селі 6. полк артилерії кінної зі Станиславова. В селі нароблено богато шкоди, але масових побоїв не було, а лише побито кількох видніших громадян, як Косара Василя, Вареницю Проця і Олійника Василя. На дім того останнього (який є головою „Лугу") напав у ночі в годині третій, коли він вже спав з жінкою та 2 дрібними дітьми, поручник Н. Заєвський в товаристві другого офіцира, вибив шибу в вікні і крізь розбите вікно вдарив його сплячого нагаєм по голові, кричучи „Ку... ці маць! Сплюху, отвуж джві!" По відчиненні дверей війшов поручник Заєвський до хати і почав останніми словами лаяти Василя Олійника, так що на крик збудилася жінка й діти. Під загрозою нагая мусіли діти замовчати й з перестраху тряслися відтак цілу добу. Відтак велів Олійникові засвітити звичайну, не криту лямпу і вести себе через село. По дорозі обкладав його штовханцями і при тім всім на кінці села, дібравши собі замісць офіцира звичайного жовніра, загрозив йому повішенням. Доперва на представлення поручникові, що жінка Олійника є латинського обряду, відступив від цього наміру. Характеристичним є, що коли в часі цего нападу жінка Олійника побігла до сусіднього постерунку державної поліції з проханням помочі, то комендант постерунку не хотів навіть пустити її до середини, заслоняючись тим, що має службу при телефоні.

Друга експедиція, зложена з відділу поліції в силі 150 людей, приїхала до села 22. вересня ц. р. і перевела масові ревізії в селі. При тім побито Мартиновича Михайла, Блажкевича Ілька, Косара Михайла, Думку Тимка, Меліцького Андруха, Целінського Стаха, Маркова Дмитра і його брата, Мартиновича Стефана, Костіва Дмитра, Комара Миколу (сина Гриня), Косаря Миколу (сина Олени), Гречаника Петра, Росоляка Івана, Бодарського Михайла (сина Людвика), Миколу й Гриця Гарматіїв, Думку Петра, Думку Гриця, Думку Славка, Літнянського Андруха, Попку Онуфра, Напруженого Стефана, Фіялку Юрка, Фіялку Володимира, Пастуха Василя, Крису Гриця, Думку Михайла і богато інших.

При цьому нароблено богато матеріяльної шкоди. Перемішано ріжного рода збіжжя разом, перевернено стіжки збіжа, понищено хатне урядження, всякі книги українські, портрети Франка, Шевченка і т. д.

Кілька тяжко побитих дало себе оглянути судовому лікареви в Тернополі, а то Михайло Мартинович, Михайло Косар, Андрій Маліцький, Микола Гарматій, Гриць Гарматій і Михайло Кавацьь.

Арештовано: Ілька Блажкевича, Славку Думку, Тимка Думку, Андрія Маліцького й Михайла Косара та відвезено до Тернополя. Двох перших задержано в судді окружнім в Тернополі, а дальших випущено.

Є докази, що в часі ревезії підкидано по домах стрільний порох та комуністичні свистки. Деякі поліціянти видумували особливі способи репресії. Асесора громадського Олексу Росоляна привязано мотузом за шию до воза і він мусів бігти за возом аж до села Денисова, так що по дорозі мало що не вдушився. Василя Пастуха вели дорогою і веліли йому голосно кричати „в с..ці Україна, я ск.., сину не палі стирт", а коли він примушений ударами кольб мусів кричати, то другі били за те, що в ночі кричить і не дає людям спати.

Урядуючи в читальні „Просвіти", веліли голові читальні Миколі Шкільному, Тимкови Білому і Мирославови Ковалеви дерти і нищити власними руками ґардеробу театральну, відтак казали їм надіти на голову театральні перуки, дали їм до уст діточі свистуники і казали грати представлення, посмарувавши їм передтим лиця мастиксом і пудром. Деяким казали робити військові вправи руханкові на австрійську команду авф-нідер.

Двох поліціянтів, ночуючи у Зоськи Паращій, кричали, що їм душно, а коли господиня хотіла відчинити двері або вікна, то заявили, що їм не того душно і кинулися на сплячих на землі дочок господині в цілі їх знасилування, так, що дівчата ледви вирвалися й повтікали з хати.

В Оніхра Попки не подобалося поліціянтам, що стара жінка скубала призначену для них курку і казали прикликати собі сусідську молоду дівчину, а коли та прийшла, то веліли їй мити наперед собі ноги, а коли мусіла то робити, то замісць скубати курку казали їй кластися до ліжка, так що ледви видерлася з їх рук.

Василя Якимишина, який мав покінчив 4 клясі ґімназійні і недавно вернув з війська, били в хаті, в сінях і в коморі, при чім казали йому кричати: „Я маю Україну в с..ці!" Коли його стара мати кричала ратунку, то її били кольбами.

Найбільше шкоди учинили в місцевій читальні, де цілковито знищили урядження, образи, театральну гардеробу і куліси, все вартости кілька тисяч золотих, а навіть знищено цілковито орхестру дутих інструментів вартости понад 600 долярів.

В кооперативі „Надія" знищено цілковито відділ бухгальтерійний, а треба знати, що кооператива „Надія" є найбільша в краю і мала в р. 1929 — 5,633,426 зол. обороту. Донесення карні зроблено проти невідомих поліціянтів Н. Н. тому, що в часі експедиції мали поліціянти позакривані свої числа на шапках.

Дня 29. вересня ц. р. в 19.30 годині приїхала до села одна ескадрона 9 полку уланів з Теребовлі. На самім вступі знищено до тла кооперативу „Надію" та маґазини разом з 2-ма філіями в той спосіб, що ввесь товар мануфактурний, ґалянтерійний і споживчий скинули на землю, поляли нафтою, оливою і медом та все перемішано та змішано ногами. Шкода виносить до 100,000 золотих.

Управителеві школи Теодорові Гринькевичеви приказано винести всі шкільні книжки з бібліотеки на одну купу, а відтак їх підпалено так, що стіс книжок горів цілу добу.

Тогож самого дня зігнало військо веіх мущин з села (які не встигли передтим утекти) на громадську площу перед церкву відділено на бік військових і старших, а оставлено відділ Луговиків, членів легального товариства, в числі около 20 людей і під проводом поручника побито їх немилосердно, вимірявши їм від 50—100 буків по нагій спині. Крик і вереск битих невинних хлопців чути було на цілу околицю. Екзекуцію почато від сина управителя школи Гринькевича Богдана. Матері, які приглядалися сему катуванню, вмлівали й рвали на собі волосся. Відтак запроваджено всіх і замкнено в стайні дідича Льонґарта, де знова всіх побито. Рано 30. вересня казали всім хлопцям перед студнею помитися, держали їх знова замкнених а перед вечером збито знова нагаями по спині, вимірюючи деяким по 100 буків. Довкруги двора зібралися родини катованих, які счинили страшний плач та голосіння, але всіх розігнано кольбами. Майже всі побиті лежать в горячці (деяким повиривано тіло так, що не можуть навіть удатися до міста до лікаря).

Вкінці казав собі той відділ уланів доставити певну скількість збіжа та інших продуктів, стягнув звиш 1,500 золотих контрибуції й відїхав до сусіднього села Плотича.

Масовим масакрам мусів приглядатися уряд громадський в повнім складі, а присутній командант постерунку, Ребіцький, не міг довго дивитися й віддалився.

Богато селян уратовалося утечею, бо люде кидались навіть до ріки, так що деякі ще не вернули і не є виключене, що дехто з них знайшов смерть у ріці Стрипі.

По відході згаданого вище відділу уланів прийшов новий відділ уланів з Золочева.

(Далі буде).

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВП. ПП. СЕКРЕТАРІВ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА.

Сим повідомляється Вп. пп. Секретарів відділів У. Н. Союза, що висилка календарів на рік 1931 для членів У. Н. Союза вже розпочалася і що вже вислано календарі на адреси пп. Секретарів для слідуючих відділів:

Вислано експресом 22. листопада: Від.: 214, 218 (3 п.), 220 (2 п.), 221 (4 п.), 230 (3 п.), 235, 243, 251 (2 п.), 252, 259 (2 п.), 274 (2 п.), 276 (4 п.), 292 (3 п.), 295 (2 п.), 301 (2 п.), 308, 323, 334 (2 п.), 335, 336 (2 п.), 341, 345 (2 п.), 355, 364 (2 п.), 379, 385 (2 п.), 389, 396.

Вислано почтою 22. листопада: Від.: 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 231, 232, 233, 234, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 244, 245, 246, 247, 248, 250, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 275, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 291, 293, 294, 296, 297, 298, 299, 300 (2 п.), 302, 303, 304, 305, 306, 307, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316 (2 п.), 317, 318, 319, 320, 321, 322, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 337, 338, 339, 340, 342, 343, 344, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 356, 357, 358, 359, 360, 361 (2 п.), 362, 363, 365, 366, 367 (2 п.), 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 380, 381, 383, 384, 386, 388, 390, 392, 393, 400, 401.

Котрий би зі згаданих відділів не дістав з якоїсь причини посилки до 10 днів від дня висилання календарів, нехай повідомить Адміністрацію „Свободи".

PROTESTS OF UKRAINIAN AMERICANS AGAINST POLISH ATROCITIES AS REFLECTED BY AMERICAN NEWSPAPERS.

MINERSVILLE CITIZENS PROTEST OPPRESSION.

Protesting against alleged Polish oppression and atrocities in East Galicia, more then five hundred members of Ukrainian societies last night took part in a mass meeting held in the auditorium of St. George's Ukrainian Orthodox Church hall, Minersville.

Vladimir Kedrovsky, inspector of Ukrainian forces during the World War and now a newspaper editor, was the principal speaker. He urged the united support of his audience.

The Rev. Joseph Yaletchko, pastor of the Church, and Michael Fisiak were also speakers. Music was given by the Church choir.

As a token of mourning for those in the old country who are helpless victims, St. George's Church was in mourning with crepe hung about the entrance and inside of the edifice.

Earlier in the day, Mr. Kedrovsky addressed a large delegation at Centralia. He speaks in Boston to night.

Demonstrations of a similar natures are being held all over the country by those interested in the Ukrainian cause.

(The Pottsville Journal, November, 17, 1930).

—o—

UKRAINIAN CHURCH PROTEST ACTIONS.

A communication has been sent to Tytus Filipowicz, Polish ambassador at Washington, D. C., by Rev. John Hundiak, pastor of St. Nicholas' Ukrainian Church, in which are enclosed copies of the telegram sent to Henry L. Stimson, Secretary of State, and the cablegram sent to the secretariat of the League of Nations, protesting against the alleged ruthless treatment of the Ukrainians of Easter Galicia by the Poles.

Several fraternal organizations affiliated with the church and the Ukrainian-American Citizens' Club of this city united in the sending of the messages.

The Ukrainian church is observing a month of mourning for the Ukrainians in Galicia who have been killed, the church buildings being draped in black.

(The Troy Record, November 17, 1930).

—o—

MEMORIAL SERVICES.

Yesterday morning following the high mass at St. Nicholas' Ukrainian Church a special memorial service was conducted for the souls of Ukrainian men, women and children who perished in the offensive of the Polish army in Eastern Galicia. For the service the church has been draped in mourning and the purple and black streamers will remain in place until the end of the month. The service here yesterday was held in connection with the observance of November as the month of mourning by all the Ukrainian churches in the United States and Canada for the Eastern Galicia victims. Rev. John Hudiak, pastor of the church, delivered the sermon, at the service, taking as his theme "The Road to Redemption Leads Through Calvary."

Communications protesting the cruelty of the Polish forces and requesting some official action for the helpless oppressed have been sent to Secretary of State Stimson at Washington, D. C.; to Tytus Filipowicz, Ambassador from Poland to the United States, and to the Secretary of the League of Nations at Geneva, Switzerland. These communication have been signed by Father Hundiak for St. Nicholas' Church, the Ukrainian American Citizens' Club of Troy and Watervliet, St. Olga's Sisterhood, St. Nicholas' Junior Club, the Taras Shevchenko and Sichynsky Sosiety, all affiliated with St. Nicholas' Church.

A relief fund is now being raised by the congregation of the church for the benefit of their fellow contrymenn.

(The Troy Times, November 17, 1930).

—o—

UKRAINIANS ASK AID; CHARGE PERSECUTION.

Petitions asking action to protect Ukrainians from Polish persecution, and seeking help for the movement to obtain independence for Ukrainians, have been sent out by local Ukrainians. They went to Secretary of State Henry Stimson; Aristide Briand, minister of foreign affairs in France; E. Drummond, general secretary of the League of Nations; Ramsay MacDonald, Premier of Great Britain, and to the Apostolic See at Vatican City.

The petitions set forth atrocities said to have been committed against Ukrainians, and appeal for an investigation of occurrences in Galicia.

—o—

REIGN OR TERROR IN EAST GALICIA.

Editor of The Vindicator, Sir: — American citizens and residents of Ukrainian descent assembled in the Ukrainian Catholic Church hall of Holy Trinity on the 2nd day of November, 1930, at Youngstown, Ohio, call your attention to the reign of terror prevailing in the Ukrainian Province of East Galicia, where Polish military and police expeditions are punishing the defenseless Ukrainian people because of recent destruction by fire of many farms owned by Poles — for actions for which they are not responsible but individuals. To make the whole and entire population responsible for the deeds of a few individuals is against both modern conceptions of government and international law.

Recent reports of American newspapers, verified by eyewitnesses and private letters tell us horrible things. Village mayors, priests, heads of cooperative societies and leaders of sport clubs and libraries — are summoned before commanders of Polish detachments. They are commanded to give information regarding acts of incendiarism and to hand over all arms. If answers are unsatisfactory to them — and this is generally the case — they get 60 to 90 blows from the knout, similar to that employed in Russia. If the victims faint under the blows, they are sometimes revived by throwing cold water over them, and then the flogging begins anew.

Many innocent Ukrainians are killed without trial; farmers and priests are flogged to death; Ukrainian schools are closed; co-operative stores, libraries and other cultural centers are bombed or torn down; children are tortured and women attacked and abused. Unheard of brutalities are perpetrated by Polish "pacificatory" expeditions.

Roman Bida, without any evidence of his participation in sabotage, has been sentenced to death by the ruthless Polish occupants.

Polish prisons are crowded not only with Ukrainian farmers, workmen, priests, teachers, lawyers, students and schoolboys, but also with Ukrainian representatives and senators.

We appeal to you in the name of humanity, civilization and justice, to use your good office to stop immediately the Polish terrorism in Galicia as well as to form an impartial commission for the investigation of the causes and results of the bloody happenings in Galicia and help the Ukrainians now under the Polish yoke to regain their independence.

We remain, Sir,
Very respectfully yours,
Very Rev. M. Danilovich.
(Yongstown Vindicator, November 4, 1930).

UKRAINIANS PROTEST AGAINST POLAND.

American citizens of Ukrainian descent, members of the Ukrainian Orthodox S. S. Peter and Paul Church of Sharon, Pa., assembled at a mass meeting held in the church auditorium Sunday, November 16, 1930, the following resolution was adopted:

We, the American Citizens of Ukrainian descent, heving assembled at S. S. Peter and Paul Church, Sharon, Pa., on this the 16th day of November, 1930, regard as both our human and divine duty to voice our protest against the outrageous actions of the Polish Government, namely, closing of Ukrainian Schools, looting of Co-operative Stores, demolishment of Libraries, violation of and brutally assaulting of women and children, the unwarranted arrest of civilians including priests and students, and the imposing of a death sentence on Roman Bida, an innocent youth accused unjustly and without evidence of sabotage; also, we protest other numerous barbarisms.

We voice our protest to the indiscriminate brutal punishment of 3,000,000 Ukrainians by the Polish police and troops for actions for which they are not responsible.

We, therefore, wish to bring these numerous above mentioned brutalities and barbarisms to the attention of the League of Nations with this purpose; that the Ukrainians now under Polish rule should be made free and independent, and that Poland should be compelled at least to regard the national minority rights guaranteed to the Ukrainians by the international treaties.

(The Sharon, Pa., Herald, November, 17, 1930).

Нова адреса „Обєднання".

Від 20-го Листопада належить слати гроші й письма до „Обєднання" на слідуючу адресу:

„Obyednanye"
P. O. Box 122, Hudson Terminal, New York, N. Y.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮАРК, Н. ДЖ.

Протестаційне віче із збіркою в сумі $2,700.

Дня 16-го листопада відбулося віче в просторій галі на Брум Ст. в справі протесту проти польських звірств. Віче розпочалося в годині 4. пополудні. Наше громадянство було під враженням величавої протипольської демонстрації, яку влаштовано в Ню Йорку і в якій наша громада взяла громадну участь. Всі були раді, що громада виступила з таким великим числом, та що ціла демонстрація з вічем пройшли так гарно, величаво й згідно.

На віче прийшло стільки народа, що треба було два рази більшої галі, щоби могла помістити всіх учасників. Віче скликав Центральний Протестаційний Комітет, вибраний для манифестаційного походу, віча й Листопадового Свята. Комітет складається з заступників усіх партій і церков.

Перед вічем Комітет цей відбув наради, на яких обговорено справи, звязані з походом і вічем. В тих нарадах брав участь і п. Багрій. Він тоді заявив, що є тут один гість, котрий тепер тут перебуває і він би просив, щоби того гостя послухати. На галю ввійшов п. Мирослав Січинський.

Наради йшли гладко, доки не прийшла мова за бесідників на вічу. Тоді встав п. Січинський і почав накидатися на „Обєднання", на неовибраного касієра й на старого, й розповідати історії з 120,000 долярами з Народного Комітету.

Присутні на нарадах делегати прямо не знали, що з тим всім робити, коли почули такі речі з уст пана Січинського в часі, коли всі зійшлися протестувати проти Польщі, коли нам треба виступити всім згідно й одним фронтом.

Вкінці рішено покликати на бесідників редактора В. Кедровського й пана Січинського. Але заборонено пану Січинському виступати на вічу проти „Обєднання", а тільки візвано говорити про польські погроми в Галичині. Пан Січинський на те погодився.

Комітет вибрав предсідателем віча, громадянина Михайла Шумейка, який є заразом і головою Комітету. До переведення збірки вибрано п. Теодозія Каськова. Коли прийшла пора відкривати віче, громадянин Шумейко хотів це зробити згідно з ухвалою Комітету. Та ледви він сказав два слова, як виходить наперід пан Січинський і представляє на бесідника професора Смита. Отсей професор говорив дуже коротко, всього кілька мінут.

По професорі виходить знову без покликання предсідателем пан Січинський і зачинає говорити трохи з памяти, а трохи з якоїсь картки і радить, куди посилати гроші до краю.

По короткій промові пана Січинського предсідатель уділив слова громадянинови Теодозієви Каському.

Бесідник вніс відразу іншу атмосферу. Він підніс, що нюарська громада може держати голову догори, бо вона завжди відзивається на кожду краєву потребу з щирим серцем. Вона заманіфестувала тепер свої почування до рідного краю масовою участю в нюйорській демонстрації, вона заманіфестує і сьогодня жертвами на дальшу боротьбу в краю і на допомогу нещасним жертвам ляцького божевілля.

Потім взявся гром. Каськів до переведення збірки, яка тревала дві і пів години. Зачато від товариств і церков, а потім від поодиноких 25 долярових жертводавців аж до тих, що дали по одному долярови. А крім того збирано ще й дрібними жертвами. З салі не випущено ні одної особи без зложення жертви.

Люде давали радо й охочо. Видно було, що відчували біль рідного краю. Союз Української Молоді, який складається з тут роджених дітей, зложив $25.

Прийшов до стола один громадянин і каже: Вже не роблю 6 місяців, але даю свого доляра, щоби допомогти нашому визволенню. А другий громадянин слухає те й каже: Возьміть собі того доляра, коли так довго не робите. Я дам за вас доляра, щоби й ваше імя було рівнож між жертводавцями.

Бідна вдовиця, що тяжко працює, складає $5 і каже: Прийміть і мою лепту. Може вона декого поратує, або доможе тим борцям, що хочуть прогнати проклятих ворогів з рідного краю.

Таких примірів можна би навести багато. Зібрано $2,700.

По збірці вийшов знову пан Січинський на естраду і почав кричати, щоби не висилати тих жертв до „Обєднання". Те говорення пана Січинського викликало загальне обурення і замішання.

Не хотячи допустити до розбиття так гарно настроєної публики, громадянин Каськів заявив присутним, що вибрано Центральний Комітет, який тішиться загальним довірєм, і він буде знати, що робити з зібраними грішми і куди і як їх посклати. Всі присутні заявилися за ту пропозицію.

Тоді пан Січинський почав сварку з урядниками і каже, що він давав під голосовання своє внесення. Предсідатель звертає увагу пану Січинському, що тільки предсідатель має право уділювати голос й піддавати внесення під голосовання, а заразом висказав свій жаль, що пан Січинський не пристосовується до цих загально принятих постанов і сам урядує собі, як хоче, і в той спосіб вноить замішання.

Щоби не допустити до хаосу й дальших терть з паном Січинським, предсідатель подякував зібраним за жертви і закрив віче, а громадянин Каськів започаткував „Ще не вмерла", а потім „Не пора", які присутні відспівали грімким голосом.

Видно, що здоровий дух подавляючої більшости нашої громади, національна честь і патріотизм та грізна теперішня хвиля були рішаючими чинниками у постаті нашої громади. Вона й з того віча вийшла піднесена й задоволена, бо дала доказ, що ніяка сила не захитає вже нею і не внесе в неї замішання.

Пан Січинський хотів це внести замішання і в наради Комітету, на яких мала рішитися справа висилки грошей. Дійшло там до того, що треба було засідання відложити. Але ми й це перенесемо, бо це все є добра наука для нас усіх. Комітет зійдеться ще раз і вирішить цілком певно так, як цього вимагає загальне добро, яке жадає від нас обєднання, а не розбивання.

БАЛТІМОР, МД.

Величаве свято Української Державности.

Наша громада обходила цього року надзвичайно гарно Свято Першого Листопада. Можна сміло порівнати його до величавої української святочної манифестації. Тому сьогорічний день 9 листопада довго позістане в памяти місцевих і позамісцевих Українців. Це було дійсне народне торжество.

Свято почалося рано відправою в українській гр.-кат. церкві, в якій відправлено панахиду за душі У. С. Стрільців. По середині церкви була артистично влаштована могила з березовим хрестом, на котрім ипшався прегарний вінок. Перед панахидою о. М. Колтуцький виголосив відповідну проповідь. Підчас панахиди співав дуже гарно хор „Боян" під управою дірігента п. Стефана Лабойки. Церква була виповнена вірними. Підчас панахиди була збірка на українських інвалідів.

Концерт розпочався пополудні, точно в годині 4.30. Концертова галя була виповнена публикою по береги. Прибули численно гості з Куртіс Бей і з Локостпойнт.

На галі малося відразу вражіння величавого всенародного свята української державности. Видно було старанну і совісну підготовку свята й то в найменших подробицях. Свято перейшло від початку до кінця у взірцевому порядку.

Щодо концерту обмежуся до найконечнішого. Вступне слово виголосив дуже гарно та обдумано о. М. Колтуцький. Головним і найважнішим виконавцем нашого Листопадового Свята був хор „Боян" з своїм дерігентом Лабойком. Співочі продукції цього хору випали дуже добре, рівнож і діточий хор співав дуже гарно. Супровід на фортепяні виконала по мистецьки пані К. Колтуцька, дружина місцевого пароха. Було богато діточих деклямацій, до яких підобрано добрий зміст і добрих деклematорів.

Святочний реферат виголосив д-р В. Ґалан, прибувший з Филаделфії гість. У своїй святочній бесіді розвинув д-р Ґалан перед слухачами ясні образці з історії повстання Західно-Української Держави та змалював її тяжку та геройську боротьбу з польським наїзником. Дальше промовець розповів про теперішні страхіття та жорстокости польських диких карних експедицій. Бесідник закінчив палким зазивом до боротьби, жертви та єдности.

Замічу тільки одно. Підчас концерту дуже галасувала дітвора, так, що до задніх лавок мало що було чути. На це повинні звертати увагу самі родичі, коли ідуть з дітьми на таке велике свято. Тоді треба діточок держати при собі та наказати їм, щоби були чемними та заховувалися спокійно.

Перед закінченням о. М. Колтуцький прочитав протести проти польських звірств, які присутні однодушно ухвалили. Вислано телеграми до секретаря стейту Стимсона й до Ліги Націй. Телеграми підписали о. Колтуцький і Йосиф Примак як секретар.

Се гарне й величаве свято причинилося дуже богато до поглиблення національної свідомости громади та до скріплення між нами єдности і братерства.

Закінчилося воно відспіванням „Ще не вмерла Україна". Публика надзвичайно задоволена розійшлася домів зі щирим почуттем вдячности для всіх тих, що потрафили влаштувати таке гарне й поважне свято.

Теодор Чорній.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА СИРОТИНЕЦЬ-ЗАХИСТ У. Н. СОЮЗА.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за жовтень 1930 р.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 8. Газдун Марія.
В. 18. Підлипчак Адам.
В. 20. Гіоп Анна.
В. 34. Говард Марія.
В. 47. Когут Йосиф.
В. 56. Яськів Марія, Вітенко Володимир.
В. 73. Заходник Марія.
В. 74. Будій Олекса.
В. 77. Дзяма Василь.
В. 91. Либа Стефанія.
В. 102. Притуляк Микола.
В. 110. Галадзія Анна.
В. 127. Бурштинський Олекса, Грек Михайло, Плахта Стефан.
В. 128. Зазуля Марія.
В. 134. Богдан Марія.
В. 139. Ламацький Володимир.
В. 142. Полевчак Марія.
В. 146. Підперигора Ксеня, Бенесюк Микола.
В. 148. Крох Йоанна, Муцин Микола.
В. 168. Федун Катерина.
В. 173. Мічел Григорій.
В. 182. Крушельницька Анна, Роздзабек Михайло.
В. 183. Скочинець Йосиф.
В. 185. Келечава Стефан.
В. 193. Волос Олена, Ляхович Марія.
В. 204. Цкляр Михайло.
В. 218. Сокіл Йосиф.
В. 223. Куземка Анна.
В. 232. Сирко Анна.
В. 239. Олексяк Іван, Петришин Марія, Олексяк Марія.
В. 242. Дупівка Олена, Дупівка Анна.
В. 243. Бінас Стах.
В. 276. Хлопик Іван, Фук Марія, Павлюх Анастазія.
В. 292. Баба Іван.
В. 320. Малко Марія.
В. 335. Федор Василь.
В. 342. Дзядик Володимир.
В. 355. Рак Розалія.
В. 364. Волошин Марія, Волошин Михайло.
В. 369. Куба Михайло.
В. 371. Баранюк Юліян.
В. 378. Гальчук Магда.
В. 383. Буката Марія, Шимра Андрій.
В. 386. Тимочко Параска.
В. 400. Мизоловський Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 7. Тима Катерина, Рифун Анна.
В. 8. Сверет Анастазія, Сверет Дмитро.
В. 28. Сопінка Марія, Сопінка Михайло, Сопінка Іван.
В. 31. Якубів Григорій.
В. 45. Шайнок Микола, Шайнок Катерина.
В. 47. Русин Анастазія.
В. 59. Дрозд Федор, Польчик Агнешка, Польчик Віктор.
В. 63. Козел Михайло, Заверталюк Йоанна, Заверталюк Іван.
В. 70. Лущак Іван, Лущак Андрій.
В. 77. Мотичак Михайло.
В. 83. Януш Теодор.
В. 91. Кузьо Михайло.
В. 102. Головецька Марія, Угрин Андрій.
В. 105. Костецький Володимир.
В. 110. Еваночко Анна.
В. 113. Гончак Василь, Пішок Юрій, Філевич Михайло, Майорчик Іван.
В. 124. Петрик Катерина, Петрик Іван, Щербатий Микола.
В. 126. Богонос Михайло.
В. 127. Самуляк Марта.
В. 132. Білінська Анна, Білінська Марта.
В. 135. Глушко Зофія, Глушко Дмитро.
В. 142. Кцюк Йосиф.
В. 155. Скалоцький Олекса, Скалоцька Анна.
В. 169. Яців Михайло.
В. 189. Іванникович Анна.
В. 192. Ірха Сава.
В. 206. Городицький Іван, Сусла Григорій, Сусла Варвара, Городицька Анеля.
В. 218. Недоступ Анна.
В. 222. Сенів Андрій.
В. 232. Біло Текля.
В. 235. Андрищ Юрій, Кушнір Микола.
В. 242. Оленич Ева, Оленич Семен.
В. 245. Войтович Іван.
В. 248. Кравчук Анастазія, Кравчук Михайло.
В. 251. Гущак Іван.
В. 266. Федишин Стефан, Дух Іван, Дух Антоніна, Федишин Ева, Климкiв Михайло, Михальчишин Іван, Михальчишин Анна, Михальчишин Марія.
В. 276. Гладьо Анна, Гладьо Михайло, Лях Олена.
В. 282. Слюзар Михайло.
В. 295. Косс Пелагія, Косс Петро.
В. 318. Олексяк Марія.
В. 321. Косіло Василь.
В. 324. Филипчук Анна, Вишиванюк Федор, Вишиванюк Анна.
В. 328. Василишин Стефан, Василишин Марія.
В. 342. Лещик Михайло.
В. 345. Демян Федор.
В. 352. Смола Володимир, Цюник Йосиф, Стецій Андрій, Цюник Юлія, Лема Петро, Скульський Іван, Смола Марія, Скульська Катерина.
В. 358. Шхоцька Зофія.
В. 360. Котвас Мартин, Реморчук Микола, Реморчук Олена.
В. 361. Вареница Олекса.
В. 368. Василюк Анна, Василюк Михайло.
В. 369. Гладиш Ілія.
В. 383. Касян Петро, Бородай Анастазія, Віцента Олена, Віцентий Матвій, Бородай Йосиф, Віцентий Іван.
В. 388. Заремба Юлія, Заремба Петрунеля, Гайнич Марія, Гайнич Софрон.
В. 390. Каламин Микола, Гичва Петро.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 2. Грабар Стефан.
В. 23. Пращкевич Василь.
В. 58. Білоус Василь.
В. 117. Малярський Стефан.
В. 126. Бурлак Катерина, Бурлак Яків.
В. 155. Прус Петро.
В. 156. Захвей Анна.
В. 204. Крочак Марія, Крочак Іван.
В. 241. Дубина Григорій.
В. 361. Муж Антін, Муж Юстина.
В. 372. Орецький Григорій.
В. 375. Староста Катерина, Староста Семен.
В. 389. Зіневич Іван.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Мацйовський Михайло.
В. 7. Новий Петро.
В. 8. Лесняк Іван, Бабінський Василь.
В. 10. Крижановська Зофія, Крижановський Іван.
В. 13. Дзямба Параска, Дзямба Антін.
В. 14. Сокальський Павло, Дячишин Андрій.
В. 20. Поглод Стефан, Самайко Дмитро.
В. 29. Гулик Петро, Турко Іван.
В. 34. Запотічна Марія, Запотічний Михайло, Сикута Микола, Оберц Анна, Еваница Василь.
В. 44. Чомко Марія, Чомко Йосиф.
В. 55. Корчинський Йосиф.
В. 56. Роджінський Павло, Дуткевич Михайло, Цюпінський Олекса, Фрей Прокіп, Дуткевич Зофія, Процьо Теодор, Чупа Анна.
В. 59. Мушак Василь.
В. 61. Марутяк Варвара, Марутяк Петро, Бобер Михайло, Королевят Стефан.
В. 63. Гонуляк Іван, Брицька Анна.
В. 70. Мадяк Павлина, Маліновський Іван.
В. 76. Биндюга Олекса, Биндюга Анастазія.
В. 84. Гайда Олена, Шурко Іван, Гайда Микола.
В. 85. Смереканич Павло.
В. 89. Прончак Іван.
В. 91. Процик Іван, Луцович Петро.
В. 94. Грицко Іван, Грицко Михайло, Завіський Андрій, Яців Іван.
В. 103. Арсеній Анна, Арсеній Борис.
В. 104. Клим Григорій.
В. 105. Наливайко Теодор.
В. 120. Ятчишин Анна, Ятчишин Константин.
В. 121. Салик Йосиф.
В. 131. Матущевська Текля.
В. 135. Матерна Йосиф.
В. 137. Дворожняк Стефан.
В. 138. Саламаха Юлія, Бабій Іван, Пелех Михайло.
В. 147. Югас Іван, Горболевич Павлина, Позебанчук Захарій.
В. 153. Торський Семен.
В. 160. Міса Владислав.
В. 161. Гешкевич Іван.
В. 163. Колодчак Павло.
В. 167. Теплий Іван.
В. 182. Шуль Дмитро, Шуль Мелянія.
В. 183. Бруць Михайло, Фурдик Іван.
В. 190. Іванюк Петро.
В. 196. Волошин Іван, Волошин Анна.
В. 200. Грушка Теодор.
В. 204. Дерик Розалія.
В. 210. Павлишин Юстина.
В. 213. Ґураль Варвара, Ґураль Андрій.
В. 214. Боднар Іван.
В. 221. Кухар Михайло, Кухар Ірина.
В. 222. Шеремета Юрій.
В. 223. Сухиня Юлія.
В. 229. Великічоловік Григорій.
В. 230. Левицький Андрій.
В. 231. Білоус Юхім, Сакара Юрій.
В. 235. Теплий Андрій, Богаченко Василь.
В. 238. Берестецький Іван.
В. 247. Гірник Іван, Косюра Стефан.
В. 276. Кость Максим, Кость Катерина, Стефанович Андрій, Стефанович Пелагія, Сокира Григорій.
В. 277. Смощик Юліян.
В. 283. Батько Стефан, Батько Анна.
В. 285. Герчак Йосиф.
В. 292. Кабан Семен, Ковтинович Михайло, Ковтунович Юстина, Марищак Катерина, Стефаняк Ілія.
В. 298. Кравчук Павло.
В. 300. Возняк Михайло, Прач Петро.
В. 304. Грубяк Наталія, Грубяк Андрій.
В. 318. Шкільняк Григорій.
В. 324. Гливяк Михайло, Скроцький Марія, о. Скроцький Ярослав, Клуківський Дмитро.
В. 331. Равлюк Йосиф.
В. 335. Мисник Яким.
В. 338. Дуян Марія, Солян Іван, Теплий Ігнатій, Кунка Михайло, Дуян Теодор.
В. 339. Гайванович Микола.
В. 344. Камер Іван.
В. 345. Сакневич Марія, Горбуль Яків.
В. 351. Судійко Анна.
В. 352. Шуригайло Михайло, Шуригайло Розалія, Головчак Теодор, Шуригайло Стефан.
В. 364. Гладик Іван, Мілер Марта, Гаврик Іван, Чорний Михайло, Вівчаровський Іван.
В. 365. Круба Анна.
В. 384. Остафій Юлія, Левицький Йосиф.
В. 385. Менюк Дмитро, Шунь Михалина, Середишська Анна.
В. 389. Ермак Максим.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 16. Махомета Наталія, Махомета Петро.
В. 20. Городицький Іван.
В. 32. Бурлак Яків, Бурлак Катерина.
В. 37. Сташко Розалія.
В. 59. Рубанець Марія.
В. 62. Староста Семен, Староста Катерина.
В. 97. Шафран Іван, Шафран Анна.
В. 100. Зіневич Іван.
В. 234. Сташко Теодор.
В. 244. Пращкевич Василь.
В. 247. Баран Іван.
В. 326. Борда Франко.
В. 334. Аечник Марія.
В. 372. Муж Юстина, Муж Антін.

ГРОШЕВІ ЗВОРОТИ — НОВИЙ РІД.

В. 31. Пограничний Михайло.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 17. Буньовський Олекса.
В. 31. Ястроб Стах, Саранчак Михайло.
В. 36. Фенцур Катерина.
В. 45. Городецька Анастазія.
В. 48. Семенчук Іван.
В. 85. Новак Броніслав.
В. 99. Кутний Стефан.
В. 103. Сквір Антін.
В. 128. Возняк Олекса.
В. 133. Будник Анастазія.
В. 157. Кулеба Тимко.
В. 168. Квасниця Григорій.
В. 217. Ковба Іван.
В. 229. Буч Катерина.
В. 235. Бобак Дмитро.
В. 274. о. Новосад Василь.
В. 276. Мількович Іван.
В. 283. Цюцько Семен.
В. 286. Кицей Михайло.
В. 324. Лошньовська Олена.
В. 325. Яцишин Іван.
В. 334. Гомзяк Теодор, Ковталюк Марія.
В. 361. Гузар Михайло.
В. 370. Лисак Андрій.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА СИРОТИНЕЦЬ-ЗАХИСТ У. Н. СОЮЗА

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком жовтня 1930 було в У. Н. С. повнолітних членів	21,353
В місяци жовтні 1930 принято нових	60
В місяци жовтні 1930 принято наново	111
В місяци жовтні 1930 принято з переступними листами	17
В місяци жовтні 1930 принято з інших кляс обезпечення	6
Разом	21,547
В місяци жовтні 1930 суспендовано	151
В місяци жовтні 1930 відійшли з переступними листами	19
В місяци жовтні 1930 відійшли до інших кляс обезпечення	6
Зворот готівки — новий рід	1
В місяци жовтні 1930 померли	26
Разом	203
З кінцем жовтня 1930 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	21,344

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	12
В клясі А.	на $ 250	398
В клясі А.А.	на $ 500	5,824
В клясі В.	на $ 750	907
В клясі С.	на $1000	13,321
В клясі В.В.	на $1500	297
В клясі С.С.	на $2000	104

НОВІ РОДИ:

Обезпеченнє платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	67
В клясі О-1000	на $1000	57
В клясі О-1500	на $1500	5
В клясі О-2000	на $2000	2
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпеченнє платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	56
В клясі Р-1000	на $1000	104
В клясі Р-1500	на $1500	4
В клясі Р-2000	на $2000	5
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпеченнє платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	93
В клясі Е-1000	на $1000	83
В клясі Е-1500	на $1500	4
В клясі Е-2000	на $2000	1
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—
Разом		21,344

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ. НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 20. Гіоп Емілія, Гіоп Юліян.
В. 24. Щур Стефан.
В. 42. Букатчук Олена, Букатчук Іван.
В. 64. Ганьошин Геновефа, Ганьошин Ольга.
В. 85. Шляхтянчин Василь, Шляхтянчин Йосиф, Шляхтянчин Марія, Костюк Ярослав.
В. 91. Панчак Розалія.
В. 99. Федаш Іван.
В. 102. Дорош Іван.
В. 106. Онищків Володимир, Онищків Домка.
В. 114. Войт Йосиф, Санчук Олена, Байдлок Микола.
В. 126. Гогнят Іван, Гогнят Анна.
В. 136. Ластовська Юлія.
В. 142. Гошко Стах, Гошко Йосиф, Гошко Андрій.
В. 145. Патроник Стах.
В. 160. Мельничук Олена.
В. 168. Білоголовський Василь, Білоголовський Володимир, Білоголовська Марія.
В. 179. Андес Елисавета.
В. 182. Харко Михайло.
В. 221. Савка Анна, Савка Марія.
В. 239. Писечко Катерина.
В. 245. Гетманський Петро.
В. 260. Свідрик Михайло, Бандура Стефанія, Петла Петро, Петла Іван.
В. 263. Каменюк Петро.
В. 276. Кульчицька Евгенія, Строчак Анна.
В. 365. Круба Ярослав, Давид Олекса.
В. 369. Куба Олена.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 7. Чижовська Розалія, Дудик Ілія, Чижовський Стефан, Чижовський Олекса, Чижовська Олена, Дацко Йосиф, Дацко Михайло, Дудик Владислав, Якула Ева.
В. 8. Сверет Микола, Сверет Михайло.
В. 28. Сопінка Микола.
В. 45. Шайняк Теодор, Шайняк Роман.
В. 59. Польчик Альбертина.
В. 63. Заверталюк Рудольф, Заверталюк Марія.
В. 70. Лущак Меланія, Лущак Евелин, Лущак Марта, Лущак Наталія, Лущак Йоанна, Лущак Ольга, Лущак Омелян, Лущак Максим.
В. 83. Януш Катерина, Януш Олена, Януш Марія.
В. 85. Павлик Стах.
В. 91. Кузьо Михайло.
В. 102. Угрин Анна.
В. 124. Щербатий Михайло, Щербата Юлія, Щербатий Йосиф.
В. 206. Сусла Василь, Сусла Михайло, Сусла Андрій, Сусла Антін, Сусла Анна.
В. 248. Кравчук Катерина.
В. 266. Федишин Анна, Федишин Йосиф, Федишин Марія.
В. 295. Косс Анна, Косс Йосиф, Косс Катерина, Косс Марія, Косс Ольга, Косс Іван.
В. 324. Вишиванюк Петро, Вишиванюк Григорій, Вишиванюк Аделя.
В. 328. Василишин Михайло, Василишин Павло, Василишин Стефан, Василишин Марія.
В. 352. Скульський Стах, Скульська Катерина, Скульський Йосиф, Скульська Стефанія, Стецій Стефанія, Скульський Володимир, Скульський Іван, Скульська Олена, Скульська Зофія, Окунський Петро, Окунська Павлина.
В. 358. Любінський Михайло, Стахів Ольга, Любінський Микола.
В. 360. Ремарчук Розалія, Ремарчук Іван, Ремарчук Анна.
В. 368. Василюк Лев, Василюк Олекса, Василюк Володимир, Василюк Евген.
В. 384. Сирота Андрій, Сирота Генія, Сирота Евдокія, Сирота Григорій, Сирота Іван.
В. 385. Віцентій Михайло, Віцентій Стефан, Віцента Михалина, Віцента Олена, Бородай Франко, Бородай Анна, Бородай Михайло.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 117. Шмігель Дмитро, Малярський Володимир, Малярська Евгенія.
В. 156. Захвей Іван, Захвей Юліян.
В. 183. Волошин Іларіон, Волошин Теодор.
В. 204. Крочак Богдан, Крочак Олекса, Крочак Мирослав, Крочак Стефанія.
В. 361. Муж Антоніна, Муж Анна.
В. 375. Староста Іван, Староста Марія, Староста Анна, Староста Дмитро.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Новий Василь.
В. 34. Сикута Роман, Сикута Зофія, Сикута Зеновій, Оберц Іван, Оберц Марія.
В. 42. Букатчук Іван.
В. 61. Марутяк Марія, Марутяк Олена, Марутяк Стефан, Марутяк Зофія, Марутяк Іван.
В. 63. Брицький Михайло, Брицький Павло.
В. 66. Биндас Марія, Свентковська Текля, Свентковська Анна.
В. 70. Павлина Катерина, Павлина Стефан, Павлина Стефанія.
В. 76. Биндюга Анна, Биндюга Михайло.
В. 83. Тилятник Володимир.
В. 85. Паращак Катерина, Паращак Павло, Паращак Марія, Паращак Анна, Павлик Марцін.
В. 89. Прочак Михайло.
В. 96. Махник Емілія, Махник Розалія, Махник Гнат, Махник Марія, Махник Анна.
В. 113. Пелц Юрій, Коземчак Семен, Курчак Микола, Пелц Василь.
В. 128. Ходоровський Микола, Ходоровська Франка.
В. 131. Матушевська Емілія, Матушевська Зофія, Матушевський Йосиф, Матушевська Анна.
В. 135. Синковський Михайло.
В. 136. Ластовська Юлія.
В. 137. Йопа Катерина.
В. 146. Пелех Марія, Пелех Антін, Пелех Іван, Бабій Володимир.
В. 147. Горбалевич Стефан, Горбалевич Зофія, Горбалевич Володимир, Горбалевич Антін, Горбалевич Ольга, Горбалевич Анна, Горбалевич Михайло, Позебанчук Евген, Позебанчук Анна.
В. 182. Шуль Михайло, Шуль Іван, Шуль Анна, Шуль Віктор.
В. 208. Лібер Марія.
В. 213. Ґураль Іван, Ґураль Василь, Ґураль Марія.
В. 221. Кухар Василь, Кухар Марія, Кухар Анна, Кухар Домініка.
В. 231. Білоус Марія, Білоус Йосиф, Білоус Михайло.
В. 242. Смерек Андрій, Смерек Марія, Смерек Катерина.
В. 243. Грабінський Йосиф.
В. 276. Сокира Олена, Стефанович Анна, Стефанович Олена, Стефанович Теодор, Деленко Олена, Деленко Михайло, Деленко Марія, Кость Микола.
В. 295. Когут Олена, Когут Маргарета.
В. 324. Скроцький Ярослав, Скроцька Олена.
В. 338. Солян Андрій, Солян Михайло, Солян Анна.
В. 339. Гайванович Катерина, Гайванович Олена, Гайванович Анна, Гайванович Марія.
В. 352. Шуригайло Володимира, Шуригайло Стефанія, Шуригайло Володимир, Шуригайло Йосиф, Шуригайло Стах.
В. 358. Волянський Роман.
В. 364. Небожук Марія, Небожук Луць.
В. 366. Швайчук Стефан.
В. 369. Дукач Ольга.
В. 385. Шунь Марія, Шунь Володимир, Шунь Йосиф, Шунь Флойд, Шунь Михайло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 16. Махомета Йосиф, Махомета Марія, Махомета Анна, Махомета Анастазія.
В. 33. Волошин Іларіон, Волошин Теодор.
В. 59. Рубанець Ольга.
В. 62. Сатроста Дмитро, Староста Іван, Староста Марія, Староста Анна.
В. 234. Сташко Марія, Сташко Іван.
В. 372. Муж Анна, Муж Анастазія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 18. Підлипчак Адам.
В. 20. Ковальський Тимко, Городицький Володимир, Городицький Евген.
В. 34. Чмирид Марія.
В. 45. Мельник Анна.
В. 47. Гилицький Стефан, Когут Йосиф.
В. 56. Яськів Марія, Вітенко Володимир.
В. 73. Заходник Марія.
В. 76. Лисак Стефан.
В. 91. Либа Стефанія.
В. 102. Притуляк Микола.
В. 127. Бурштинський Олекса, Плахта Стефан.
В. 128. Зазуля Марія.
В. 139. Ламацький Володимир.
В. 147. Лобас Анна.
В. 182. Роздзабек Михайло.
В. 193. Ляхович Марія, Ляхович Юлія.
В. 276. Сундій Марія.
В. 320. Малко Марія.
В. 342. Дзядик Володимир.
В. 369. Куба Михайло.
В. 383. Шимра Андрій, Буката Марія.
В. 400. Мозиловський Михайло.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком жовтня 1930 було в У. Н. Союзі дітей членів	13,760
В місяци жовтні 1930 принято нових	46
В місяци жовтні 1930 принято наново	89
В місяци жовтні 1930 принято з переступними листами	19
Разом	13,914
В місяци жовтні 1930 суспендовано	113
В місяци жовтні 1930 відійшли з переступними листами	17
В місяци жовтні 1930 відійшли до повнолітних членів	29
Разом	159
З кінцем жовтня 1930 р. в У. Н. С. було дітей членів	13,755

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	12,499
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,256
Разом	13,755
З кінцем жовтня 1930 р. в У. Н. С. було всіх обезпечених	35,099

УВАГА

котру кождий відділовий урядник член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць жовтень 1930 р. як суспендовані або виключені за неплаченнє місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (листопада) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця листопада 1930 р., то в грудні 1930 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци жовтні 1930 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци листопаді 1930 р., бо на другий місяць, то е в грудні 1930 р., стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

РУХ ПО ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

Тов. ім. Івана Франка, від. 306, в Лінден, Н. Дж., робить річний перегляд.

Товариство ім. Івана Франка, від. 306 У. Н. Союза, у Лінден, мало за час від грудня 1929 до листопада 1930 року такі приходи:

З вкладок на У. Н. Союз $234.78, з вкладок на Товариство $183,58, з вкладок на Молодечий Департамент $11,25, зі стягнених довгів $63,68, з відзнак $5.00, з балів $106,77. Разом $605.26.

Товариство мало розходів: на вкладки членів до У. Н. Союза $283,95, до Молодечого Департаменту $10.60, на запомоги для хорих $11,92, на почтові оплати 49 ц., на процент від дітий 9 ц., на балі $122.30, на нагороди за органiзованнє членів $3.00, за рент $3.00, на доб. виплати $85.10. Разом розходів було $521.26.

Остае в касі Товариства $84.00.

Загальний стан маєтку Товариства представляється так:

У Линден Неш, Бенк енд Трост Ко. зложено на процентовій книжочці $457.46, у тім самім банку на чековій книжочці $84.00, інвентар Товариства вартує $156,38, на товар. відзнаки (беджі) $6.00. Разом $703.84.

За уряд Тов. ім. Івана Франка, від. 306 У. Н. С.: **Теодор Федусяк**, голова; **Марія Антонів**, касієрка; **Василь Моссора**, секретар.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Громадянин Стах Килинюк переслав на УВО через Обєднання $5 пожертви на боротьбу з Ляхами.

—o—

ҐЛЕСТОНБУРІ, КОНН.

Гром. Н. Н. переслав 10 долярів на боротьбу на визволення Рідного Краю.

—o—

КЛІВЛЕНД, О.

Товариство „Сокіл", відділ 336 УНС., переслало через Обєднання замісць висилки делеґата на конґрес 15 долярів.

Григорій Степаник,
фін. секретар.

—o—

ГЕМПСТЕД, Л. А., Н. Й.

Громадяне П. Матіїв та Й. Попадюк вислали по 5 долярів через Обєднання пожертви на боевий фонд. Це додаткова жертва їх до того, що склав місцевий відділ УНС. ч. 327.

ПРИЇЗД БАЛЕТМАЙСТРА І. КОСТІНА ДО НЮ ЙОРКУ.

До Ню Йорку приїхав з Европи балетмайстер Іван Костін. Сам пан Костін по походженю донський козак, який стоїть на становищу самостійности републики донського козацтва й союзу її з Україною. В часи української визвольної бортьби проти Поляків і Москалів пан І. Костін був в українській дієвій армії й боровся за визволення України.

На еміґрації в Чехо-Словаччині він закінчив Українську Сільсько-Господарську Подебрадську Академію й від 1920 року не перестаючи працював серед Українців і в українських організаціях. Особливо посвятив він часу й сил для студіювання історії, психольогії та инших елементів українського танку, збираючи матеріял для своєї праці та маючи завданням написати історію українського танку, яку він уже майже викінчив. В практичній роботі він старається ушляхотнити й піднести на вищий ступінь мистецтва український національний танок.

П. Іван Костін з давних часів працює в танковому мистецтві. Він покінчив кращі студії балету. Кілька років він мав у Празі свою власну студію клясичного та українського балету, а також школу українських народних танків, з якої випустив багато визначних українських танцюристів, що тепер працюють в Европі.

Учнів його балетної студії принято в балет найбільшого чеського театру в Празі. Він тепер думає в Ню Йорку відчинити свою студію українського народного танку, українського балету й клясичного балету.

ЗВИРОДНІЛА МАТИ.

В Огнішевську на Поморю 27-літня робітниця Яновська сокирою вбила свою тримісячну нешлюбну дитину, а відтак, покраявши трупа в кусники, кинула безрогам на жир. Звироднілу матір арештовано.

ЖІНОЧА АРМІЯ.

Радянська влада приступила до реєстрації жінок, які брали участь у боротьбах проти Колчака, Денікіна, Юденіча й т. д. Жінки ці мають створити завязок майбутньої жіночої армії С. С. С. Р.

СЕЗОНОВА ЕМІҐРАЦІЯ.

Яких десять років перед світовою війною зарібки в господарствах рільників Німеччини були порятунком для української бідноти в галицьких селах. Приступ до тих зарібків Українці здобули по завзятій боротьбі з тодішними володарями Галичини, бо вони пускали до Німеччини тільки мазурів, а українських зарібників не пускали. По війні вернуло до того, що було 10—12 літ перед війною. Знов стали йти до Німеччини масово польські зарібники. Українців пускають лише стільки, скільки не достає Поляків. Тепер і Полякам ці зарібки в Німеччині готові урватися. Тепер у всіх промислових державах західної Европи велике безробіття.

ГІРКА ГОДИНА ЗЛОДІЯМ.

Один англійський інжинір видумав апарат, від якого не буде добра злодіям. Той апарат є уміщений або на подвірю або й у хаті й коли навляться злодії, то засвічуються лямпи, а з невидимого місця фотографує апарат [illegible]. Тож англійські злодії не [illegible] тепер легкого життя.

ВМІЮТЬ ЩАДИТИ.

Опозиційна преса нападає правительство за те, що румунська делеґація в Атенах на балканську конференцію пібрала з державної каси 6 мілїонів. Головою делеґації був президент камери Чічйо Поп.